

ת"פ 17107/12/15 - מדינת ישראל נגד יעקב חזיזה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 17107-12-15 מדינת ישראל נ' חזיזה

בפני
כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

נגד
יעקב חזיזה

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יאיר מלכה
הנאשם ובא כוחו עו"ד אבירם וזאנה בשם עו"ד ביטון

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות בניגוד לסעיפים 379 ו-380 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 5.6.15 הגיע הנאשם לבית חברתו לשעבר, תקף את אימה בכך שדחף אותה, תוך שהוא צועק "איפה הבנזונה" בעט בדלת חדרה של חברתו לשעבר, וכתוצאה מכך המתלונן (חברה הנוכחי) נפל על המיטה. בהמשך תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיכה אותו מכות אגרופ, עד שהמתלונן נפל מהמיטה על ארון הזכוכית וכתוצאה הארון נשבר. למתלונן נגרמו חתכים שטחיים.

הסדר הטיעון

ביום 19.5.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע, יופנה לשירות המבחן. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, המאשימה תגביל עצמה לעתור לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה קנס ופיצוי ואילו הסניגור יעתור לאי הרשעה. ככל שהתסקיר יהיה שלילי, הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש. הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר אשר סקר באריכות את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הרקע לביצוע העבירה היה הקושי להשלים ולהתמודד עם הפרידה מהמתלוננת, ועל רקע קושי בשליטה בכעסים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, ביטא תחושות של בושה צער וחרטה, הביע נכונות לפצות את המתלונן ואף נפגש עימו וביקש את סליחתו.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון נמוך לביצוע עבירות דומות בעתיד.

באשר לשאלת ההרשעה, לאור העדר הרשעות בתחום האלימות, לאור תפקוד תקין בדרך כלל, לאור דברי הנאשם כי ניסה להתקבל לעבודה בנמל וסורב בשל התיק הנוכחי, ובשים לב שהרשעה עלולה לפגוע באפשרות להשתלבות בעבודה בעתיד, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן לצורך שילובו בקבוצה טיפולית בנושא "תקשורת בלתי אלימה" על מנת להקנות לו כלים לשליטה בכעסים ובהתמודדות עם קשייו. כן המליץ על ענישה בדמות של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעתו הקודמת של הנאשם. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן שכן המלצתו אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו להימנעות מהרשעה. לטענתה לא הוכח כל נזק קונקרטי, לא הוצג כל מסמך בעניין זה, לא הוכח שהרשעה תפגע בשיקומו, לנאשם הרשעה קודמת.

ב"כ המאשימה טענה כי לאור חומרת האלימות גובר האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ המאשימה עתרה לענישה של 5 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת התסקיר ולהימנע מהרשעת הנאשם. לדבריו, הנאשם, והגב' ג, אשר בביתה בוצעו העבירות, חזרו להיות בני זוג, עתידים להינשא בעוד חודש, והיא בהריון עם תאומים. לדבריו הנאשם נורמטיבי, אדם צעיר שטעה כחלק ממריבת אוהבים, מעידה חד פעמית של מי שאינו אלים ומנהל חיים תקינים. הנאשם הביע חרטה, לקח אחריות, פיצה על הנזק. הנאשם אינו עובד מזה חודש בשל בעיות רפואיות, לדבריו הרשעתו הקודמת בגין מכירת אלכוהול לקטין שונה במהותה מהרשעה בעבירת אלימות, והפגיעה בגין הרשעה באלימות תפגע ביכולת התעסוקה של הנאשם.

מטעם ההגנה אף העידה בבית המשפט הגב' ג. לדבריה האירוע היה סוג של מריבת אוהבים, הנאשם לא אדם אלים והיא בחרה להתחתן איתו. לדבריה אימה מקבלת אותו, המתלונן נשאר חבר שלו, הדברים נשכחו ונסלחו והיא לא מבקשת שום פיצוי.

כן הוגש לבית המשפט תצהיר מטעם המתלונן, אשר ציין כי בשל עבודתו לא יכול היה להתייצב לדיון. המתלונן ציין כי הוא והנאשם חברים, בקשר טוב וללא טינה ביניהם. לדבריו הנאשם אדם טוב ולא אלים. הוא ביקש שהנאשם לא יורשע וציין כי אינו מעוניין בפיצוי.

הנאשם ציין כי אינו אדם אלים וכי האירוע היה חד פעמי. הנאשם ציין כי הגיש מועמדות להתקבל לנמל אשדוד ואין סיכוי שיתקבל אם תהיה לו הרשעה.

דין

מתחם העונש ההולם

הערך המוגן הנפגע בעבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך. האלימות כלפי אימה של בת הזוג, אלימות שהתבטאה בדחיפתה, היתה ברף הנמוך, עם זאת האלימות כלפי המתלונן שהתבטאה במספר מכות אגרופ שהביאו עד כדי נפילתו מהמיטה על ארון הזכוכית ושבירת הארון, היתה ברף הבינוני. החבלות שנגרמו למתלונן הן ברף הקל.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה על רקע חוסר השלמתו של הנאשם עם הפרידה מבת זוגו, מטיעוני ההגנה עולה כי לא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה ממספר מכות אגרופ הוא משמעותי, בסופו של יום הפגיעות לא היו חמורות, אין מדובר בעבירה שבוצעה באכזריות רבה ואף לא היה שימוש בנשק קר או חם. ראיתי לחומרה את העובדה שהתקיפה בוצעה בביתה של בת הזוג, מקום מבצרה, כשהנאשם מתפרץ אל חדרה, תוך בעיטיה בדלת חדרה ואף תוקף את אימה של המתלוננת שנקרתה בדרכו, ובחדר תוקף במכות אגרופ את בן זוגה החדש של חברתו.

בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים שלתגמול והרתעה."

ראו גם רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**); רעפ 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטלינ' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 עמוד 3

פייבושנקו נ' מדינת ישראל; רע"פ 175/14 אילנפחמהנ'מדינת ישראל ; רע"פ 6756/14 יצחקבןחמוני
מדינת ישראל; רע"פ 8820/13 אליהוקשתנ' מדינת ישראל; רע"פ 7734/12 טימור מגידוב נ' מדינת ישראל; רע"פ
8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל; רע"פ 3389/11 מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל; ע"פ(נצרת)
47731-04-14 שתיוי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל ע"פ (חיפה)
33776-01-13 שמאמי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 מדינת ישראל נ' אדלרסברג ת"פ(רמ')
24459-04-14 מדינת ישראל נ' אלנסאסרה; ת"פ (רמ') 19805-09-15 מדינת ישראל נ' עביד; ת"פ (רמ')
36158-09-11 מדינת ישראל נ' פלוני; ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נ' אברהמי; ת"פ (י-
ם) 21519-12-12 מדינת ישראל נ' סופיר ; ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 מדינת ישראל נ' אהרון; ת"פ (עכו)
55530-06-13 מדינת ישראל נ' מנאע

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

נסיבות ביצוע העבירות אין קלות כלל, הנאשם כאמור, מגיע לביתה של חברתו לשעבר, דוחף את אימה ומכה במכות אגרופ את בן זוגה הנוכחי.

הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. הנאשם לא עבר הליך שיקום. הנטל על הנאשם בהוכחת עניין זה כבד אף יותר מהרגיל, בשים לב שלנאשם כבר הרשעה קודמת בפלילים, הגם שלא בעבירת אלימות. הטענה כי במידה ויורשע יפחתו סיכוייו להתקבל לעבודה בנמל, אין בה די כדי להימנע מהרשעתו. הנאשם לא הביא ולו מסמך אחד כדי ללמד על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה. זאת ועוד, גם אם היה מוכח כי מחיר ההרשעה בנסיבותיו של

הנאשם יהיה אי קבלתו לעבודה בנמל, הרי שבשים לב לעבירות שביצע, אין מדובר בפגיעה שעוצמתה בלתי נסבלת עד כדי הצדקה להימנע מהרשעה.

אמנם שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, עם זאת, על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו.

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

(ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל; רע"פ 2208/16 גוהר נ' מדינת ישראל; ע"פ 9044/11 מדינת ישראל נ' אלמליח, ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל)

לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.

לקחתי בחשבון כי הנאשם ביטא חרטה וצער והפנים את חומרת מעשיו.

לקחתי בחשבון שאף פיצה על הנזק שגרם לארון שנשבר.

לקחתי בחשבון את הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה של מכירת משקה משכר לקטין. זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות בתחום האלימות.

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולתו למצוא מקום עבודה בעתיד.

לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי המסוכנות להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם הינה נמוכה, ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.

לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננים, את דבריהם כי היחסים ביניהם טובים היום וכי אינם מעוניינים בפיצוי ואף אינם מעוניינים בהרשעת הנאשם.

לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה כי עומד בקרוב להינשא לבת זוגו, וכי בקרוב יהיה אב לתאומים. את מצבו הכלכלי הקשה בעקבות קריסת עסקיו, את מצבו הרפואי, אשר בעטיו נאלץ להפסיק את עבודתו כסבל וכיום אינו עובד.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. כן מצאתי

הצדקה להעמיד את הנאשם במבחן לצורך שילובו בהליך טיפולי וכן להטיל עליו ענישה חינוכית בדמות של"צ. בשל מצבו הכלכלי, לא תוטל ענישה כלכלית בזו הפעם, בשל עמדת המתלוננים אף לא מצאתי לחייב הנאשם בתשלום פיצוי.

לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור עבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום.

ב. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה וחצי.

השל"צ יבוצע במתנס "דיונה" באשדוד בתחום סיוע לאב הבית התאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

לבקשת הנאשם ובשים לב שאמור להינשא בחודשיים הקרובים, יתחיל השל"צ בחודש אפריל ואילך.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום

זכות ערעור כחוק..

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ז, 23/01/2017 במעמד הנוכחים.